

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615214737
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7615214737.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Imricha Volkaia v právnej veci navrhovateľa E.D. Š.C. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v Smolníku na PD.F. C.. Č.. XXX zastúpeného JUDr. Matejom Okálym advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi na Hviezdoslavovej ul. č. 7 proti odporcovi Ľ.N. Š.N. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu v Prakovciach č. 273 v konaní o zvýšení a znížení výživného o odvolaní navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 10.12.2015 č.k. 9C 358/2015-48 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o zamietnutí návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného a zamietnutí vzájomného návrhu odporcu na zníženie výživného, ako aj trovách konania.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zastavil konanie o návrhu na určenie výživného zo strany odporcu na výživu navrhovateľa nad sumu 55,- Eur mesačne od 6.8.2015. Návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného a vzájomný návrh odporcu na zníženie výživného zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ aj odporca.

Odporca podaným odvolaním navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a znížil výživné pre navrhovateľa od 1.1.2016 z 50,- Eur mesačne na 30,- Eur mesačne splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa. Uviedol, že pri poslednej úprave výživného vykonanej rozsudkom 15P 53/2013 z 8.4.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 5.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 7CoP 209/2014-65 z 27.11.2014 bol jeho príjem vo forme invalidného dôchodku 274,70 Eur a dôchodku, ktorý poberá z Českej republiky 47,- Eur mesačne, t.j. spolu 321,70 Eur mesačne. V súčasnej dobe je poberateľom invalidného dôchodku 280,60 Eur mesačne a má príjem z Českej republiky vo výške 34,70 Eur, t.j. spolu 315,30 Eur mesačne. Okrem toho má vyživovaciu povinnosť k dcére Diane 40,- Eur mesačne.

Navrhovateľ v odvolaní podanom prostredníctvom právneho zástupcu navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a zaviazal odporcu prispievať na jeho výživu 55,- Eur mesačne odo dňa podania návrhu vždy do 15. dňa v mesiaci k jeho rukám a priznal mu aj uplatnenú náhradu prvostupňového i druhostupňového konania podľa dodatočného vyčíslenia, ktoré po výzve súdu predloží, alternatívne, aby zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o merite veci t.j. pri určovaní výživného, vec nesprávne

právne posúdil, keď hodnotil jeho návrh ako návrh na zvýšenie výživného a nie ako návrh na určenie vyživovacej povinnosti z dôvodu, že sa stal plnoletou osobou so samostatnou procesnou spôsobilosťou, ktorej prípadnú pasivitu Zákon o rodine v § 72 sankcionuje nemožnosťou dospelaj osobe priznať výživné skôr, než odo dňa podania návrhu a tiež, že v pôvodnom konaní pri určovaní výživného maloletej osobe nie je možné skúmať správanie sa oprávnenej osoby a povinnej s poukazom na dobré mravy. Nakoľko odporca neprispieva na jeho výživu len spláca dlh, resp. naopak, keďže žiadnym spôsobom nešpecifikuje mesačné platby po 30,- Eur podal aj exekučný návrh na vymoženie zaostaleho výživného a tiež bežného výživného za čas do dovŕšenia plnoletosti. V snahe zabezpečiť si nový titul s rešpektovaním ustanovenia o výživnom pre dospelú osobu a osobitných podmienok súdneho konania, podal tento návrh a žiadal odporcu zaviazať prispievať na jeho výživu odo dňa podania návrhu, teda nežiadal o zvýšenie výživného. Tým, že súd jeho žalobu zamietol, ocitol sa v stave, že nemá priznané v samostatnom konaní výživné na dospelú osobu a odporca môže reálne namietať pokračovanie v exekúcii, keďže neexistuje nový titul. Nápravy sa preto domáha podaným odvolaním, ktoré s prihliadnutím na vyššie uvedené skutkový a právny stav považuje za dôvodné.

Vyjadrenia k odvolaniam podané neboli.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Výrok rozsudku o zastavení konania o návrhu na určenie výživného od odporcu pre navrhovateľa nad sumu 55,- Eur mesačne od 6.8.2015 nebol odvolaniami napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení, vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie, ktoré v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil a vysporiadal sa so všetkými podstatnými skutočnosťami týkajúcimi sa predmetu konania, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd stotožňuje.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa správne vymedzil predmet konania vzhľadom na obsah návrhu navrhovateľa za súčasného zistenia, že výživné pre navrhovateľa bolo určené rozsudkom o rozvode manželstva jeho rodičov a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 8.4.2014 č.k. 15P 53/2013-46 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 27.11.2014 č.k. 7CoP 209/2014-65, ktorým bol odporca zviazaný prispievať na výživu v tom čase maloletého navrhovateľa 50,- Eur mesačne. Podľa Zákona o rodine sú podmienky nároku maloletého aj plnoletého dieťaťa na výživné celkom rovnaké, pričom vyživovacia povinnosť rodičov k deťom časovo končí vtedy, keď sú sami schopné sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Veková hranica 18 rokov, teda nadobudnutie plnoletosti je podľa platnej právnej úpravy významná len z hľadiska procesnoprávneho. Rozhodnutie súdu, ktorým bola rodičom určená výška výživného pre dieťa počas jeho maloletosti, teda nestráca účinnosť ani po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa a preto nie je potrebné po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa podávať nový návrh na určenie výživného, ak podmienky pre trvanie vyživovacej povinnosti ďalej trvajú. Z hľadiska ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, teda súd svojím výrokom o určení výživného nemôže obmedzovať určené výživné na čas maloletosti dieťaťa, nakoľko nemôže predpokladať, resp. prihliadať k prípadným zmenám, ktoré eventuálne nastanú v období po plnoletosti dieťaťa (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na to, že navrhovateľ sa v podanom návrhu domáhal „určenia“ výživného v rozsahu väčšom ako bolo určené predchádzajúcim rozhodnutím o výživnom bolo právne posúdenie súdu prvého stupňa správne. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že pokiaľ by súd prvého stupňa posúdil návrh navrhovateľa ako návrh na určenie výživného musel by tento návrh v zmysle vyššie uvedeného zamietnuť resp. konanie zastaviť pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

Predpokladom zmeny rozhodnutia o výživnom podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine je existencia výrazných a trvalých zmien v tých okolnostiach u oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. Aj pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, v danom prípade ust. § 62 ods. 1,2,4 a 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k odôvodnenému záveru, že v prejednávacom prípade k takejto kvalifikovanej zmene pomerov ani u navrhovateľa ani u odporcu nedošlo. Minimálne zníženie dôchodku odporcu o 6,40 Eur zjavne nespĺňa atribút závažnej zmeny pomerov odporcu, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného pre navrhovateľa o 20,- Eur mesačne. Na strane druhej ani u navrhovateľa nebolo zistené zvýšenie jeho odôvodnených potrieb, ktoré by odôvodňovalo zvýšenie výživného o 5,- Eur mesačne, za situácie, že navrhovateľ je naďalej študentom rovnakého stupňa vzdelávania ako v čase predchádzajúcej úpravy výživného a navyše ako správne konštatoval súd prvého stupňa vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od predchádzajúcej úpravy výživného nebolo možné prihliadať ani na eventuálne zvýšený vývoj životných nákladov v zmysle § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Pretože súd prvého stupňa vo veci správne a zákonne rozhodol, odvolací súd rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

Správne a zákonné bolo i rozhodnutie súdu o náhrade trov konania na súde prvého stupňa a vzhľadom na to, že ani v odvolacom konaní nebol žiaden z účastníkov konania úspešný, odvolací súd im náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.